

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1882. ΑΡΙΘ. 170.

Συνδρο. ἑτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1. | ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ | Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
 » » » Ἐξωτερικῆ 2. » | Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39. | ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς
 τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

ΑΛΕΞ. ΑΙΓΥΠΤΙΑΔΗΣ.

Ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἡ μικρὰ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ θρηνησῇ τὸν θάνατον πολλὰ ὀλίγων ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῆς φίλων. Μετ' ἔγκαρδίου δὲ λύπης ὁ συντάκτης της λαμβάνει ἤδη τὸν κάλαμον νὰ ἀναγράψῃ τὴν αἰωνίδιαν ἀπὸ τὴν γῆν ταύτην ἀναρπαγὴν τοῦ μικροῦ καὶ ἀγαπητοῦ του φίλου Ἀλεξάνδρου Αἰγυπτιάδου, ἀποθανόντος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ διφθερίτιδος ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος ἦτο πλήρης ζωῆς καὶ ὕψους, καὶ ἔδιδε πολλὰ καὶ καλὰς ἐνδείξεις καλοῦ καὶ χρησίου βίου ἐπὶ τῆς γῆς· γονεῖς δὲ καὶ φίλοι ἔχαρον βλέποντες αὐτὸν ἀναπτύσσοντα καθ' ἑκάστην νέα δειγμάτα τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀνδρωθέντα ἔμελλον ν' ἀναδείξωσιν αὐτὸν καλὸν κάγαθὸν ἄνδρα. Ἄλλ' ὁ οὐράνιος αὐτοῦ Πατὴρ ἄλλο εἶχε δι' αὐτὸν σχέδιον, ὡς φαίνεται, καὶ

Ἄνθη διὰ τὸ ὄρφανοτροφεῖον.

διὰ τοῦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κάλλους, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὕψους, ὡς ἄνθος εὖοσμον ἐν λειμῶνι, τὸν ἀπέκοψεν ἵνα τὸν μεταφύτεθῃ ἐν τῷ κίτρῳ τῆς Ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ὅπου θὰ εὕρῃ πολλὰ ἄλλα παῖδια καὶ κοράσια νὰ τὸν ὑποδεχθῶσιν εἰς τὴν χορείαν των. Εἰς τοιαύτας θλίψεις μόνῃ ἢ θεῖα χάρις δύναιτο νὰ παρηγορήσῃ, καὶ ταύτην ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τοῖς τεθλιμμένους γονεῖς τοῦ ἀγαπητοῦ Ἀλεξάνδρου.

Πόσον παρήγορος ὁ συλλογισμὸς εἶται μετὰ τὴν ζωὴν ταύτην, τὴν πλήρη θλίψεων πόνων καὶ κακίας, ὑπάρχει ἄλλη, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ πιστὸς θὰ ἴηαι ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος ὧλων τούτων! καὶ ὅπου θὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπανίδῃ καὶ ἀσπασθῇ τὰ φιλιτάτα του, τῶν ὁποίων ἡ στέρησις τὸν ἐθλίψε τόσον πολὺ! Τὴν παρηγορίαν ταύτην εἶθε νὰ ἔχωσιν οἱ γονεῖς ὧλων τῶν μικρῶν φίλων τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

Ὡ, ποῦ πηγαίνει μὲ τ' ἄνθη ταῦτα,
 Εἰπέ μοι κόρη μου, σὺ μικρὰ,
 Μὲ τὰ ῥαῖα ταῦτα δροσᾶτα
 Καὶ τὰ εὐώδη καὶ ζωηρά;

Πηγαῖνω, εἶπεν, εἰς τὴν οἰκίαν
 Νὰ τὰ τοιμάσω, ὅπως ποθᾶ,
 Εἰς ἀνοδέσμας, διὰ παιδία
 Πτωχὰ, καὶ ἄλλα ποῦ συμπαθᾶ.

Τᾶχω συνάξει ἀπὸ λειμῶνας,
 Ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν φραγμῶν,
 Ἀπὸ τὰ δένδρα κ' ἀπὸ θάμνῶνας
 Κ' ἀπὸ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν.

Καὶ ἡ μητέρα μου εἰς παιδία
 Πτωχὰ καὶ ἄπορα δυστυχῆ,
 Θὰ φέρῃ ταῦτα τὰ κρῖνα κ' ἴα
 Γιὰ νὰ τὰ κάμῃ πρὸ εὐτυχῆ.

Α. Α.